

Ίδόντες ότι με βρισκαίς ταύτη μας δίν ιδρώνει
 κι' ούτε καθαρίος ούρανος φοβάται άστραπαί
 κι' εϊθε να μάς εδάνειζαν κόλας' οι φαρμαρόνοι'
 κι' άς μάς ιπαραστούλιν' αν μη χιλιάς δού 'ντροπαί.
 Μακάρια να μάς εδωκαν καθός και πριν ληρτά
 και δινωντάς μας άκρίδω: άς εφλεγαν αυτά :
 εΠάρτε, ληστοφυρόδοκι και ληστοπειραταί,
 πότε περιδρομάστε και φάτε και φατί,
 βρωμόσκυλα, παλγόσκυλα, Τρουλλήδες, Τσεκουρατί,
 γαϊδούρηξ Ξεκαπιστρωτα, πρωτοκατηγαρησίον».

Κι' έμεις με τούς ελίγαμα εάμάν, άδέρφια, πώτε μας
 κι' από βρισίδια ένομοι σας... όσα κι' αν είναι δώστε μας.
 Έλατε να μάς ντίσετε οι τούτο μας τό γδούσιμο
 κι' όριστε και τή ράχη μας, όριστε και τή φάτσα μας...
 οι κάθε λίρα μιά κλωστή κι' ένα μεγάλο φτύσιμο...
 μι τίτοις κουρσοφίλα δίν χαμπαρί', ή ράτσα μας.
 Παράδες 'στών Μυλλόρδον μας, τόν πάγγυμον κι' άνέστιον...
 ίδου τό μέγα ζήτημα και ντάτες ενί κινούσιον.

Ίδόντες πώς 'φανήκαμο σωστοί παλληκαρόδες
 κι' ούτε βρισίδι Φράγκικο κολάξ 'στών Παρθένωνα μας,
 κι' έκείνοι θέλου φτύσιμο, πού 'δάνειζαν παράδες,
 κι' όσο μάς φτύνουν πού πολύ τιμή μας και κορώνα μας.

Ίδόντες πώς τά στίφανα, όπου κι' έμεις επέλακαμεν
 εις τόν κλεινόν Μπουρλότον μας δόν 'πήγαν 'σ'τά χαμίνα,
 και με τήν μπαταρία του τόν νόμον τετιλίκαμεν
 κι' είναι τά κεφαλάκια μας για χρέη Ξενοιασίμα.

Βλίποντες πώς ή Βουλή
 έχι γίνει σαχλαμάρα,
 κι' ούτ' ό Βαζιληνάς 'μιλεί
 κι' ούτε τριγ' ή σάρα μάρα,
 και για τούτο πρέπει τώρα
 δίγως όλόλου να 'ντραπή
 πέρνοντας καινούρια φορέ
 ό Μπουρλότος μας να 'πή
 πώς τριάντα δίν θα δώση
 οι καθένα κασιδιάρη,
 μόνο δίκα θα πληρώση
 και γι' αυτό άς έχουν χαρί.

Βλίποντες πασιφανώς
 πώς ό Λόρδος πρό μηνός
 μαλετξ καινούριο μπλουζι
 οι σακκούλαι μαρικαίς,
 κι' είναι 'ξενεράλ Μπουδ Μπουδ,
 Μπουκαρόδες και Παταξίς.

Προτεινομεν να γίνονται παντού συλλαλητήρια
 και 'στών Μπουρλότο να σταλούν θερμά συγχαρητήρια,
 ή δε Μεγαλειότης σας ως φίλη να τού φέριται
 και να τά ξαναφτείσετε μαζί με τόν Μπουρλότο,
 αν δε ποθήτε ό λαός πραγματικώς να χαίρεται
 εις όλα τά τρακίξια σας να τόν καλῆτε πρώτο,
 και πάντα να τόν έχιτε σαν πρώτα 'στην καρδιά σας
 και να τόν ειπικίπητε μαζί με τά παιδια σας,

και να τού στίλλετε συχνά κανένα σας ταξάκι
 και μομπονιέρικς μ' άκριβά κουφία του Γιαννάκη.
 Προς τούτους δε προτεινομεν με τρόπον να τόν πείσετε
 να μὴν αφήση τήν 'Αργήν και να τό σκαπουλάρη,
 κι' εκ τού Κουβέρνου ποποτε να μη τόν ξεκουμπιστεί
 αν τρείς τουλάχιστον φορές κανόνι δίν 'μολάρη.
 'Αλλ' όπερ σπουδαιότερον παντός ήμερησιου,
 για να μὴν πάγ' ή δόξα του άδικου του κακού,
 κι' εκ τού 'δικου σας τού λουρέ κι' έφάνου όμοσιου
 εις τόν Μπουρλότον άνδρίαν να γίνη εκ χαλκού,
 να στήκη χαλκοπρόσωπος σ' όσα τού λιν οι Φράγκοι
 κι' εντρόμως να τόν προσκυνού τής γῆς οι Σαλιμπάγκοι.

Και 'σ'τόνα χίρι να κρατή μεγάλα περισειύματα
 και σγεία τρομακτικά για στέλους και στρατεύματα,
 και 'ε' άλλο χίρι μάσκουλο, μπουρλότο και κανόνι,
 πού τό τεσβίλο καθινός άχρείου να γανώνη,
 και να φωναζή ό καθεις, πού 'μπρός του θα χαζένη :
 αϊλάτε τόν περιερω να 'δῆτε πρωτομάγο,
 πού 'βρίσκει περισειύματα κι' έντουταξ μπουρλούξι
 κι' όπου φερμαίρι δανιστή βιάζει σαν τόν τραγό.
 Έλατε να κυττάξετε ποζάτη άστία,
 έναν μπουρλούξι πλούσιο και περιουματία,
 κι' 'μπρός οι τίτοιον Κολοσόδ μπουρλούξικης προδού
 άς έχη τυφλα τρείς φορές κι' ό Κολοσσός τῆς Ρόδου.»

Ταύτα κι' άλλα να σκεφθήτε Σεις του κρατους ό κορμός
 και για τά γενιθία σας Σας συγχαίρομεν θερμώς,
 τώρα δε πού τό σαράντα διατρήχιτε κι' ένεικ
 έντυχηματα τό κρατος πλημμελουν πολλά και νέα.

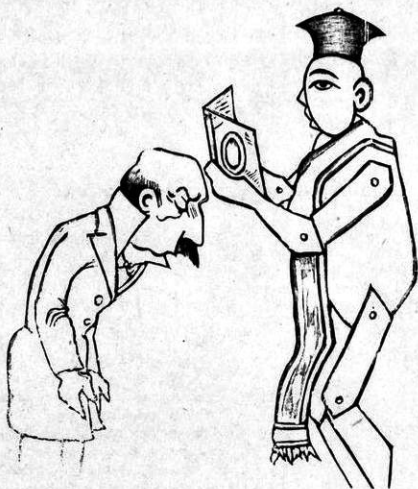
Κι' άμα φθάση κι' ή χρυσή σας πενηντόκταετηρίς
 τότε ν' άκουσθουν παιδιές κι' όγες πλάγιος βαρύς,
 και μαζί μας να κατῆτε του Μπουρλότου τήν βαλδιδα
 και τήν μεγαλειότητην να ζαπλώνετε άριδα
 οι θεόρατα κανόνια κόν του Κρούπ κόν του Κανέ,
 κι' άνδριάντες καθε στρουγγας να στήθουνε φερμενί.

Και να παίζετε μαζί μας μια χαρά τό κλωσοσκουφι
 και τάγόρια σας να γίνου οι καλλίτεροι γαμπροί,
 και να κάνωμε χαρτένο τόν κύρ Χάμπρο τόν μαγκούρη
 να τόν κάψωμε 'μπροστά σας σαν τόν Γριζάο τῆ Λαμπρή.

Τίτοις κι' άλλα μάς προσμένουν κατ' αυτό τό νιόν έτος
 όδ μικροί θεράποντες σας... Φασουλξ και Περιμλός.

Ο παππῆς ό Φασουλῆς κι' ό Μπουρλότος ό πολυξ.

Φ.—Τό πνεύμα τό τρισάγιον για οι θε κατιθέσω
 και σκῆψε τό κεφάλι σου καλά να οι διαβάσω.
 Μάξ 'βρίξει καθε ματαραξ και καθε Φράγκος νάνος
 κι' 'μπρός σου όλων τών γλωσσών θα γίνω δραγουμόνος,
 κι' άκουσε τό πολύγλωσσο και παρκαλό τροπάρι,
 όπου ό γέρο-διαβόλος με τούτο θα μάς παρη.

Κούμ' άταντσόνε ρίκτι,
Πρωθυπουργί μου ρίκτη.

Πάξ δνιμπους Λατινιστί, τούτιστ' ειρήνη πασι
κι' άς δούμε τούτο τό κακό που τέλος θά ξεσπάση.

Έ σάνκτο Έβαντζέλιο Τρικούπ' άκουτιάμους,
και πάντες τούτου πρόσχωμεν, άνιμους άντθερτάμους.

Κούμ' έργκο σέρο έσαιε ντίς Γίλλο,
'στό όιάβολο θαρρώ πώς θά σί στείλω,
πού ήσαν όύμπι έραντ κογκρεγράτοι
συμμαζωμέν' οι τούσι Συνδικατοί,
Τρικούπης βίντι ήλθε μ' έναν Μίντιο
κι' εκάθισε 'στη μίση των Ιν μίντιο,
έτ ντιζιτ ές παξ,
ό Χαμπρο δέ ό βλάξ
ντιζιτ γκοντέμ, και σουζέι :
εμας 'λυσάσεζι μουφλούηη.

Έτ ντιζιτ ούνοϋς Γερμανός εΚρακίλερ ούντ Χουντσάιν
εκουερράουτ, κνέντλ ούντ βούρστ, που τρήμες σάν τόν Κάιν,
Μπάουερ φέγκερ ούντ σαφσκόπερ και τίτοια τρέχα γύρνε,
ή πάνσοψη καυκάλα σου πολλα μάξ έμαγείρνε.
Τζούμ τούφελ, 'στό όιάβολο κι' άκόμη παραπίρα,
Σδάτσερ ούντ Χυλεκαπονέντιερ και κόκα κανονίερα.»

Έτ ντιζιτ ούνοϋς Γάλλος
ώς είδος Παπαγάλος :

ε' Αλόν, άλλόν, άλθουζάν, κούστρ, μωβί σουζέ,
πού κι' οι Τζών-Μπούλ οι φίλοι σου σ' έπήραν 'στό μεζέ...
φίστρ, εακρεσιέν, έ πτι κατί, σαρτριζ έ βολοβάν,
και τών παθών των οι Ρωμηοί τόν τάραχο τραβάν.

Έτ ντιζιτ ούνοϋς Ιταλός,
μακαρωνα; πολύ κελός :

ε' Πέρ μπάκκο, γαρίκο ... πιετá, Μυλλόρντο ήλλουστρίεμο,
κανένα ντίν έπρόσμενε τίτοιο μεγάλο γδύσιμο.
Ντίν έχει μακαρόνιο πέρ μί λά μιά κάσσα,
σινιόρ Κρισπίνο, Πιπελί, και καπιετάν Φρακάσσα,
και νίντε ούνα σκατόουλα, καπισοακκούλα ήτοι,
πέρ μί, Μυλλόρντο τραντιτόρ, ντίν έμνει 'στό σπήτι.
'Όσι σπεράντζα πληρωμήσ δια παντός περνούτα,
τούτι σινιόρ σήμερα φωνάουνο : ατίναι τούτα ;»

ε' Σιόντ κολ σάνγαβε μιο,
έν θάχη τό Ταμίο
λαμόρ κι πόξι τί
ταιντιζίμο ποτι.

'Όχ ! άντιο ντί πασσάτο,
δχ ! άντιο Λεονόρα ...

κάλο ήτανε πενσάτο
ή Μυλλόρδίκη επαλόρα.»

Έτ ντέξιτ ούνοσ ισπανός
έκ τής Μαξιρίτης και σπανός.

«Καράμπα, Γκρίκο Ντόν Κισσότ... καράμπα, κευμπράδο,
όπου μεγάλους και μικρούς μ'εξ έκμεις σπιράδο...
κοντραμποντίστα, Ρουβ βλαζ, μπαντίντο, κουατέρρο,
Ντόν Αχαμώου νηστικί, μ'ε ζέριεσ και σ'ε ζέρω,
και παντελόνη δεύτερο γιά σένα π'η δέν θάχω,
τοραντόρ, κλαντιατόρ, Έρσάνη, ταυρομάχο.

Άντιάμο, Δόνα Σόλα,
και δίγως μεντισόλα
και φόριεσ από π'αίνα
οι γαίκαρο καβάλα
θά ψάλλω κ'άν Κρουαάλα
κ'άν Έστουνιατίνα.»

Έτ ντέξιτ ούνοσ Ρώσοσ,
λαλών βαρβαρογλώσσεσ.

«Ντάιτε μνιέ ποζέλοουστα μελοτογι, Γκ'εσμποντίνο,
νιέ ρόμ, νιέ βότκα, νιέ βινό, και Γκ'όσμποντι πομίνο...
κτορτόου, μπανγκρούτ, ρεβιτάι λιβ, βρωχόμενο λεγοντάρι,
όπου μ'ε τήν Σοβράνιε σου μ'εσ τρής είε τ'ο καντάρι.
Ντά ντα μ'εσ λιεσ και γαρασσό... πάρ ρουσε νιπομιμάι,
και θά πληρώσεσ φαίνεταί τόν κόκκινο τόν Μάηη.

Έτ ντέξιτ ούνοσ Άλθανός,
φουστανιέλεσ ζερακιανός.

α Όρ'ε τετεγιέι μπέρντα... άιντε οβρνε, Λόρντο μπρέ,
τίε μάρ έδε τ'ε τιγκρέι... νά κουρέτα, κύρ γαμπρέ.
Άιντε μπρέ τοίε στίβε τόσπε... σ'ερε βάρει τουμπελίε,
όρ'ε π'ε και τ'ο κύρ Χαμπρο νά τ'ο Βάινε σ'τό κιομπλίε,
όρ'ε π'ε και νά τ'ο κόβησ 'λίγο 'λίγο τ'ο ποδάρι,
όρ'ε π'ε νά ρίχνησ μ'εσ και πολύ πολύ σκορδάρι,
όρ'ε π'ε και νά τ'ο τρέβησ ψ'αχ ψ'αχ κουρμ'άνα
κι' οι διαλόι νά τ'ο π'έρνου τ'να πατέρα και τ'η μ'άνα,
όρ'ε π'ε και νά τ'ο φτεάνησ Άρβανίτικο π'ετζίσι,
όρ'ε π'ε και σ'τό Παλάτι νά τ'ο στίλνησ γιά πεσέσι.

Ούτ θάσσε έτ βίμι
τιμ θάσσε ρομπασκέι.
Ζούρα όρ'ομνε Διαμακάιτ
τουκεράρε ταμπουράιτ.»

Και νύν αρχίξει τ'ων Παθών μεγάλη έδδομας
και τριε αλόι σου, αρχαλε, και τριε αλόι κι' έμας.
Άπο παντού μ'εσ 'λ'ουσαζαν μ'ε τόσο βρισολάσι,
άν και γνωρίζουν π'ώς μ' αυτό ή όδεα δέν πληρώνει,

κι' ούτ' ένας μασκαράνθρωποσ θά μείνη μ'εσ 'ότην πλάσι,
πού μ'ε μουντζούριεσ τηγαγιού νά μ'ε μ'ε μουντζούριη.

Τ'ων Φράγκων τ'α βρωμόφυλλα φασκέλωστα και βράστα,
τήν ποζ'α δ'ε τ'εσ όρασεσ και τ'εσ προόδο βαστα,
κι' άν 'βρίζου και ζερακιανόι, κι' άν 'βρίζου και χαχόλι,
τάσ ύβριεσ πάν μακροθύμοσ άνήχου άνωόνοισ,
γιά νά σ'ε καμωρώμωσ και νά σου λέμ'ε όλοι :
«έσ' είσαι κι' ό Μπερτόδουλοσ, ίσ'ό κι' ό Μπερτόδονοσ.»

Έσ'ερα τελευταία,
κ'άπως άπειυαταία.

Φασουλιέσ και Περικλέτοσ,
ό καθένασ νέτοσ σκέτοσ.

Φ.—Δέν έμαθ'ε, βρέ Περικλή και φιλε πατριώτη,
τ'ο ζεφνικό πού 'γέννηε 'στού φαλανθρόπου Χιώτη...
Τ'α πνευματα τ'α ποηρά και μ'εσα μ'εσ έμπήκαν
κι' έλλοι μπελαδέεσ ζεφνικόι κι' άνέλτιστοι μ'εσ 'βρήκαν.
Άπο τήν όρα πούβριεσ τήν μ'επομα ό Μπουρόλετς
καθε στιγμή άκούεταί κι' ένας τυχαίοσ κρότοσ,
όλα βροντούν μονάχα τ'ων οί τ'ούτ'ο τ'ο λημίε
και όσο σ'τύλ 'ηλεκτρικόι ήμ'ερα μεσημ'ερί
χωριεσ αίτία κι' άφορμ'ή έπήγαν 'σ'τόν άέρα
κι' όλοσ ό κόσμοσ έλαμψε κι' έσείσθη π'ερα π'ερα.
Νά μουντζίεσ 'στούεσ μισόλληνα... π'ερίδρομοσ, σκασμόσ...
ψυχη μου ζ'εδαρβαροσείσ 'ι, μωρ'ε πολιτισμ'εσ 'ι...
ότωσ άξιαγάπητη κι' ευλόγημ'ηνη χώρα...
μόνον όι μπουροτ'ιέρησεσ τ'εσ 'ελαπαν όσ τ'ώρα...
Βεβαίωσ κι' ή παλγο-Φραγκιά θά γίν'ε άνω κάτω
σάν μάθη και τ'ο δεύτερο τ'εσ προκοπ'εσ μαντάτο,
κι' ίσωσ κι' ό Χαμπρο φοβηθή και τ'άλλα τ'α κουλούμα
και ρύγουν άπο 'πάνω μ'εσ τ'ων τόκων τ'α παλούκια.
Π.—Ό όρασεσ, ώ πολιτισμ'ε, ώ πρόδοσ βαρβατήη...
Φ.—Βάρ'ό άπο 'μπρόσ, βρέ Περικλή, και θ' άμολόρα κ'άτι.

Και όλίγησ ποικιλίεσ,
μ' άλλουσ λόγουσ άγγελίεσ.

Είε τ'ου Σταδίου τήν όδόν τ'ι ρέγγε και τ'ι λάμπη ;
πού είναί τ'ο Κατάστημα τ'ο μ'ηροφωτισμ'ενο,
όπου καθένασ λαχταρά και θ'ηλε μ'εσα νάμ'ηη
νά κόψη χαιμωνιάτικο καστούμ νωφεριόμιο ;
Άιδονοπούλων λέγεταί Κατάστημα θαυμάσιον,
όπου νομίζεσ Άγγλικόν π'όσ βίλειεσ έργοστάσιον.
Έκεί μεγάλων αιθουσών χρυσή φωτογυρίεσ,
έκει και νέα συλλογή λαμοδετών π'ουσιεσ,
κι' όμβρέλλα ποικιλόχρωμοι και πάντα τ'άλλα είδη,
πού τ'α κυττάζου χάσκοντεσ και Παρισιόμιο πούροσ,
έκείνο δ'ε τ'ο μαχικό τ'εσ κοπτικ'εσ ψαλλίεσ
κάνει τόν ίσιο π'ο κερμ'ό και ντούρο τόν κ'ιμ'ούρηη.

Έκ'ουτ'ε τυπογραφίον «Κόρινθος» εφεσ καλεθε, όδ'οσ τ'ου Προαστίου κοινοτεσ πολύ :